

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Даниела Ненова,
рентгенов лаборант в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД:

МАГИЯ, КОЯТО ТЕ КАРА ДА СЕ РАЗВИВАШ И УСЪВЪРШЕНСТВАШ

Работя като рентгенов лаборант в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД в Клиника по образна диагностика, направление многосрезова образна диагностика. Изборът ми на професия се дължи отчасти на детска мечта и на насока, дадена от близък до семейството ми човек. Той ми разкри положителните страни на тази професия и емоционалното удовлетворение, което тя дава на практикуващите я хора. Удовлетворението от това, че си полезен за околните, за близките си и не на последно място на себе си. Желанието да оказваш помощ на хората и реализацията на това желание чрез професионалната квалификация, получена от професията на рентгеновия лаборант.

Дипломирах се като бакалавър по специалността „Рентгенов лаборант“ в Медицински колеж „Йорданка Филаретова“ в София през 2012 година. В началото на мое обучение бях разпределена за практическа подготовка в Клиниката по образна диагностика към столичната Александровска болница. Предполагам, че още тогава, в първия етап от моето обучение, се е зародило желанието ми да започна професионалната си реализация в най-голямата болнична и учебно-практическа база в България. При започването на всеки учебен семестър на въпроса, поставен от нашите курсови ръководители „Къде бихме искали да бъде проведен вашия практически стаж?“, аз винаги посочвах Александровска болница.

След дипломирането си подадох необходимите документи и кандидатствах за свободно работно място в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД. В края на юли 2012 г. бях назначена и това беше едно от най-щастливите събития в живота ми, което ми донесе удовлетворение и трепетно очакване на бъдещето, което се откриваше пред мен.

Не мога да посоча точна причина за желанието ми да започна работа в Александровска болница. Това желание е едно цялостно усещане за сигурност и правилен избор, за това, че съм попаднала на точното за мен място. Сигурност, че ще се чувствам комфортно, че ще имам възможност да продължа да трупам знания и умения, че ще развивам професионалната си компетенция, че ще работя с едни от най-добрите професионалисти – лекари и специалисти по здравни грижи. Смея да твърдя, че моите чувства не ме подведоха. Тук имам възможност да работя с най-новата и най-добрата апаратура в страната. Всяка година ни се пре-

доставя голям избор от курсове, проекти, конгреси, в които мога да взема участие, да се запозная с новости от различни клинични дисциплини и такива, свързани с образната диагностика.

През 2013 г. реших да продължа своето образование. Кандидатствах и ме приеха за студент в Медицински университет – София, Факултет по Обществено здраве, специалност „Управление на здравните грижи“ (заочно обучение). Това, което ме мотивира да продължа образованието си, е личната ми амбиция за развитие, педагогическият профил, който ще получа след завършване на обучението и подкрепата от моите ръководители и наставници на работното ми място. Те повярваха в мен и това ми даде увереност, че ще успея.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

В нашата здравна система трябва да има заложен план за вече завършилите и практикуващите професията „Рентгенов лаборант“, за ежегодно организиране на специализации във връзка с все по-бързото технологично развитие на образните методи и все по-високите изисквания на обществото към тези специалисти, а също така и към все по-голямата отговорност, която те трябва да поемат. Първото ми участие с доклад се случи през 2015 г. на XVI конгрес на БАР, 24-25 септември 2015 г. в град Пловдив. Създаването на доклада е съвместен проект с други мои колеги от Александровска болница и НЦРРЗ. Фокусирахме се върху темата „Оптимизиране на получената доза при Компютър Томографски изследвания“. За мене тази тема е много актуална поради все по-честата употреба на рентгеновите методи в медицинската диагностика, лечение и профилактика. Заради по-голямата отговорност на рентгеновите лаборанти към опазване здравето на пациента и спазването на правилния работен алгоритъм. Вълнението преди да изнеса доклада пред публика е трудно за описание. Това е едно смесено чувство на възбуда, радост и притеснение...

Притеснение дали това, което сме създали ще бъде оценено; дали ще накара колегите да се заинтересуват от темата, която сме избрали; дали темата е актуална и за другите участници; дали ще се представим на добро ниво... В един момент си казвам: „Да става каквото ще става.“. След представянето на темата чувствата са още по силни, но най-приятна е емоцията на вътрешно удовлетворение и желанието всичко това да се изпита повторно.

В заключение искам да споделя едно мое усещане, което съм обсъждала многократно с други мои колеги. Това е усещането, че около нашата болница витае някакво магическо чувство, което не ти позволява да се отдалечиш за дълго от нея. Магия, която те научава да обичаш работата си; магия, която те кара да се чувстваш удовлетворен от това, с което се занимаваш; магия, която те кара да се развиваш и усъвършенстваш; магия която ти дава сили да преодоляваш проблемите, с които се сблъскваш всеки ден...

*Публикувано в Електронния бюлетин на БАПЗГ,
брой 2/2016 г.*